

א) (גדרים פג) לעיל כא.;
ב) ממזות ד: מעילה יא.;
ג) וקומיה דמלתא סבך
חשב לה כי למא למשנה
דנגיש לך ספיר גרסוקן
דמילא ועי' מה שגרסם על
הגליון בהר"ן מדרס דף
לה:1, ד) נגיש פ"ד מ"ז
כ"מ קד. מדרס לה: [תוס']
כתובות פ"ו, (ה) צ"י
טסק: בן שלמה, (ו) [ועי'
תוס' סג ד"ה אמר רב
תפלה].

הגהות הב"ח

א) במשנה והשלמים
תקרב שלמים: (ג) גבי
דמילא היכי דמי: (א) רש"י
ד"ה החטאת וכו' דפרש"י
לעיל כא: וע"ש: (ד) ד"ה
דמי שלמים יבואו שלמים:

גליון הש"ס

בתנ"י החטאת מותב.
עי' מדרס דף פג ע"א
ובתוס' סג ד"ה וחי
אמרת: שם ועולה תקרב
עולה. עי' יומא דף מה
ע"ב מ"ה וכו' עולה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א] תוס' ד"ה שלמים וכו'
כיון שהיא מיפת שהיא
ממק. וי"צ שז"ב שהיא:
ב] ד"ה ע"ב היו וכו' פלו
לנדבא לחולין. מיפת לחולין
נמכת. וי"צ לעולות למזבח
כ"ל: ג] ד"ה מפורשים
שפירש. מיפת שפירש
נמכת. וי"צ פירוש:
ד] ד"ה אמר רב תפלה
וכי' היתה מקריבתה
למזבח דהא הוי הכמות
דידיה כיון וכו' ר' מנאי לה
מיני דלריכא לה כגון אם
לא הפך לה וכו' כ"ל:
ה] ע"ב ד"ה דמילא וכו'
ואם שז"ב הוא שהיא
קרבין עולה ויזיר וי"צ
להיכל וכו' אכל מדרס
ובגדות וכו' כ"ל: ו] ד"ה
דמילא דלמרי וכו' כגון
ממנה
דמקמי. וי"צ כאן ה"ד
ואח"כ קריב' וכו' דלקני
וכי' כמו בשלה י"ב כאן
ה"ס' דמילא מיה"ד כי
לקני וכו' לא הפך ע"כ:
והס"ד ושי"ך לע"כ:

מוסף רש"י

היו לה מעות סתומין.
דלא פירש' אלו לחטאת
ואלו לעולה (תנחות ד:).
יפלו לנדבה. לשפיות,
דהלכה היא צמיר למשה
ואח"כ קריב' לה וכו' חטאת
ילכו לים המלח. כדיון
חטאת שמתו בעליה למיתה
אלה (שם ומעילה י"א). לא
הגיון, מדרבנן, ולא
מועלין. דלמרי ששעמח'
קמישח' המעילה (ג).
חטאת הממות וממות
ההולכות לים המלח אין
מועלין בןן דלאחי קיימי
ולאו גביה גביה מינא
(תנחות ד:). דמי עולה
יביאו עולה. דדורון
בעמלה הוא ללאו לנפשה

אח"כ וכדאמרינן קביון (פ"ב מ"ה)
האשה שמתה יבואו יורשין עולתה
(מעילה י"א). דמי שלמים. אכל דמי
אשכ ליכא דלעו
צמיר טעור אלא צמיר טמא
ומכירו להתמיל מירות טהרה
(תנחות ד:). ונאכלין ליום אחד.
כחומר שלמי מיר כדאמרינן
בזרי' קומן (שם). ואין טעונין
להם. משום דכמי ציה ומן על
כפי המיר ואין כאן מיר (מעילה
יא. ובג"ז תנחות ד:).
אדם מביא קרבן עשיר על
אשתו. שהא חייב בקרבן
לדסה וזרעמה, ואם הוא עשיר
אין יוכל לומר היא אין לה כלום
ותיפטר בקרבן על (כ"מ קד).
ולא אמרינן דלע"פ ששאת לעשיר
עניה היא, דמה שקמה אשה
קנה בעלה, אלא כל הקרבנות
שחייבת מביא עליה (ב"ר
ד"ה לה צמיר' א"ר יהודה
לפי"ך אם פטרה איתו חייב
בןן, שכן היא כותבת לו
לאחרי"ן דלמי' לי על"ך מן
קדמת דנא, והכי פירושה
לפי"ך אם גרשה ומן לה
כמותה ועדיין קרבנותיה
עליה אינו חייב בןן, שכן
כותבת לו בתוך השוכר שכותבת
לו על קבלת כמותה התקבלתי
כמותי ואחרי"ך דלמי'
לע"ך מן קדמת דנא וכל
אחריות שהיה עליה הוה
כמו שפרשי' משלה ולא
מיירי שהקנה

זכסה וקדמה ארבעה דורות בישראל.
עוצד ישי דוד שלמה ואילו
צעירה לא אחת בישראל
עד רחבעם (י) דהוה
מנעמה העמונית:
בתנ"י החטאת ממות.
אותה הבהמה שהפרישה
לשם חטאת לעיל א]
דלזריכה כפרה והויא

תמות וכי היא טעמח'
דפרשין א) כחטאת שמתו
צעליה דגמיירי דלמיתה

אלזה: **ונאכלין ליום אחד.**
כלומר לכך יש עליהן
עדיין תורת שלמים
דנאכלין ליום אחד ולענין
זה אינם כשלמי מיר
דאין טעונין להם:
מעוט סתומין.
שלא פירש אלו לחטאת
ואלו לעולה ואלו לשלמים
הרי אלו יפלו לנדבה
ולוקחים בןן עולות
זו הצטר למזבח והטורות
לכהנים:
זו שלמים יבואו שלמים.
ואכ"ל דאין מועלים
בןן ג] וכדמפרש בפ"ק
דמסכת מעילה (דף ו:):
גבי מאן טמא דלא משעבד לה.
מאן הוא תנא דתינו
דקסברי שאם היתה
הבהמה שלו לא חייל
עליה קדושה כלל דלמרי
תנא ותרעה צעדר
משום דצעל לא משעבד
לה להציא קרבנותיה
כלל וכי מפרישה לה
היא למירות ז] הרי
הוא כמי שמקדיש דבר
שאינו שלו **רצין דבצרוי
כלום: אמר רב חסדא**
בבבאי הוא דמי
ס"ד ר' יהודה
היא אמרי תנא.
הוא כיון דמשעבד
בקרבנותיה אישתתח
דכי הקדישה שפיר
הקדישה דהא שמעינן
ליה צ"מ צ"ב' [המקבילן]
(דף קד). שהיה דורש
לשון הדיינו: **דסינא ר'
יהודה אומר אדם מביא
קרבן עשיר על אשתו.**
שאם היתה עניה
וגתחייבה קרבן עני
ולא הספיקה להציא
קרבן עני עד שיטמא
לו ה"ז מביא קרבן עשיר
על אשתו וכן בכל
קרבנות שהיא חייבת
קודם לכן ואפי' קרבן
קצוע שאינו צעולה
ויורד: **סך כצב לה
צנחופסה כו'. והלכך**
היההואיל ומשעבד
לה אמאי לא הוי צהמה
שלו כצהמה שלה ואם
היתה חטאת תמות
ואם עולה תקרב עולה:
**צמילתא דלא זריכא
לה.** כגון הכא דהיפך
לה צעלה לא משעבד
לה ומושה"ה לא קדשה
ותרעה צעדר:
**זו אמר רב חסדא ר'
יהודה היא.** דלמרי
תנא מביא קרבן אשתו
וכי ממשעבד לן דמי
משעבד כו' דלי לרצנן
לא מצעיל למימר דכי
הפך לה דתנא ותרעה
צעדר אלא אפי' כי לא
הפך לה נמי תנא
דלדידהו לא משעבד
לה כלל: **ואלא היכי
דמי דמשעבד.**
וצעי לאוקומא כרצנן
כגון דלקנייה ניהלה
למירותה אכתי לא
מיתוקמח' כרצנן כדיון
דלקנייה לה הוה
דנפשה וחטאת תמות
ואנן צעינן דתנא
ותרעה צעדר והלכך
לא מיתוקמח' כלל כרצנן:
רבא

למיתה ולא [נהנין]
מאותן מעות מדרבנן
ולא מועלין כדיון
דליס המלח אזלו לא
קרינן צעל דקשי [ה']
וכי' ה"ה דלעיל היתה
נמי למיתני לא נהנין
ולא מועלין: **דמי'
עולה יביאו עולה.**
דדורון הוא ומועלין
צהם כיון דקרינן
למזבח: דמי שלמים
יבואו שלמים ונאכלין
ליום אחד ואין טעונין
להם כדפרישית: גמי'
**מאן תנא דלא משתעבד
לה.** ולכך יש סברה
לחלק בין צהמה דידיה
דמי תנא ותרעה צעדר
ואם [שלה] חטאת
תמות דלי משעבד
לה לא היה סברה
לחלק בין צהמתו
לצהמתה: **אמר רב
חסדא רבנן היא.**
וכדמפרש ואילו ומ"מ
אם לא הפך לה היתה
מקריבתה לחופזה
ד] כיון דלקני לה
וכדמפרש צמקון (הפך
לה לא אמר דהא הוו
צהמות דייה כדמפרש
צמקון) כי מקני לה
מיירי דלריכא לה צמדי
דלא זריכא לה כגון
דהיפך לה לא אקני לה:
**דאי' ס"ד רבי יהודה
היא אמאי תנא ותרעה
צעדר ואם אומר מביא
אדם קרבן עשיר על
אשתו.** פי' אם עשיר
הוא ח] והיא חייבת
קרבן עולה ויורד, רריך
להציא קרבן עשיר
עליה ולא יוכל לומר
דהלא אין לה כלום
ותציא קרבן עני וכן
כל קרבנותיה שהיא
חייבת להציא⁶ קרבן
צעצורה דווקא חופות
משנשאת ואילך ולא
שנתחייבה קודם שנשאת:
הבי' גרים רש"י
שבך בותבת [א"יה]
**כל אחירות דאית'
אי ע"ך מקדמת דנא**
והכי אימא [צמורת
כהנים פרשת מצורע]
ופירוש דאשה שגרשה
צעלה לאחר ששילם
לה צעלה כמותה
כותבת לו שוכר התקבלתי
כמותי וכל אחריות
דלית לי על"ך מן קדמת
דנא הכל מחלתי אלמנא
[דמשוס] דמשעבד
לה זריכה לפוטרו
צעתה גירושין: **אפי'
תימא ר' יהודה כי
משעבד לה במילתא
דצריכא [לה צריכא].**
כגון דהפך לה לא
משעבד לה כלל ואע"ג
דמשעבד לה בתנאי
דמי וכו' משעבד לה
בתנאי בתובה
במילתא דצריכא
לה כו'. דלי לרצנן
לא משעבד בתנאי
כתובה והיכי דמי
שמשעבד לה שכיולה
להקריב מזהמותיו
אם לא הפך לה כגון
דלקני לה שנתן לה
צמתנה מזהמותיו
ו] וכיון דלקני לה
הויא לה דנפשה והוה
לן למימר דחטאת
תמות כמו [צעלה]
כי אקני לה צמילתא
דלריכא לה כגון אם
לא הפך לה צמילתא

היההואיל ומשעבד
לה אמאי לא הוי צהמה
שלו כצהמה שלה ואם
היתה חטאת תמות
ואם עולה תקרב עולה:
**צמילתא דלא זריכא
לה.** כגון הכא דהיפך
לה צעלה לא משעבד
לה ומושה"ה לא קדשה
ותרעה צעדר:
**זו אמר רב חסדא ר'
יהודה היא.** דלמרי
תנא מביא קרבן אשתו
וכי ממשעבד לן דמי
משעבד כו' דלי לרצנן
לא מצעיל למימר דכי
הפך לה דתנא ותרעה
צעדר אלא אפי' כי לא
הפך לה נמי תנא
דלדידהו לא משעבד
לה כלל: **ואלא היכי
דמי דמשעבד.**
וצעי לאוקומא כרצנן
כגון דלקנייה ניהלה
למירותה אכתי לא
מיתוקמח' כרצנן כדיון
דלקנייה לה הוה
דנפשה וחטאת תמות
ואנן צעינן דתנא
ותרעה צעדר והלכך
לא מיתוקמח' כלל כרצנן:
רבא

מי שאמר פרק רביעי נזיר

ארבעה דורות בישראל.
עוצד ישי דוד שלמה ואילו
צעירה לא אחת בישראל
עד רחבעם בן שלמה
צהם מנעמה העמונית:
האשה שנדרה בנוזר
והפרישה בהמתה.
שלושה צהמות
כצהה לחטאת וכצב
טהור ואח"כ הפך לה
צעלה אם משלו היתה
הבהמה תנא ותרעה
תנא ותרעה צעדר
דכיון דהיפך לה צעלה
אין כאן מירות כלל
והבהמה שהפריש
דין חולין עליה
כדלמרי צגמלח כי אקני
לה מיירי דלריכא
לה מיירי דלא זריכא
לה לא אקני לה
לא ונמנא שלא היתה
קודש כלל: **ואם
מש"ה הבהמה.**
וצגמלח מפרש
מאין תנא לה שלא
היא לצעלה רשות זו:
החטאת [תמות].
אע"ג דהפך לה
כדמפרש לה טעמח'
דמתניתין כיון
דצעילא כפרה הויא
כחטאת שמתו
בעליה: **והעולה
תקרב עולה.**
ואי"ת ולר' ישמעאל
דלמרי לעיל (דף י"ט.)
דעולה לאו דורון
הוא ולא קריבה
כי הפך לה צעלה
אטו פליג נמי
אמתני' דהכא דמי
צהדיא דעולה
קריבה עולה אע"ג
דאיפך לה צעלה
וי"ל דלפי' רבי ישמעאל
מודה צמיר טעור
דעולת צהמה
דורון הוא דדוקא
גבי מיר טמח'
דכתיב ציה וכפר
וכתיב עולה צההיא
קרא משמע
ליה דעולה נמי צהה
לכפרה: **שלמים
(נמי) יקריבו שלמים
ונאכלין ליום אחד.**
כחומר שלמי מיר
ואפי' למ"ד צעל מיעקר
עקר [כיון א]
שהיא קדשי לדין
שלמי מיר
יאכלו צכל
כחומר שצהן
והא דקאמר
צגמלח שלמי מיר ששחטן
שלא כצנאות
(היינו) אין להם זרוע
ומדמה ליה
להכי היינו אין להם

זרוע כצנאות
שיטעון צתופסה
אכל מ"מ הזרוע
מיתסר כחומר
שלמי מיר ועוד
אומר ר"ת דאין
להם זרוע היינו
דאין להם דין זרוע
צשיה ציתצבל
עם האיל
אלא לצדו
אסרייה: **ה"ג
ואינם טעונין
להם.** כשאר'
דכתיב על כפי
הנוזר ואין
כאן כפי
הנוזר דהפך
לה ואם
הקדישו
כבר טעון
פדייה ואפילו
אי מיעקר
עקר גזירה
שמא יאמרו
הקדש יזלא
צכל פדייה
ואי מינא
גיין נמי
מלי לפדות
דאין לו
קדושת
הגוף עד
שישחט
עליו הקרבן:
ה"ג
**היו לה מעות
סתומים יפלו
לנדבה ב]
לחולין ולמזבח**
**דהיינו עולת
נדבה ונספיה
באין משל
ציבור וכן פי'**
**צכל דוכמי
דמינא יפלו לנדבה
ולא חש
למיתני
הכא אם
שלו הן
חולין
כדמיני
צרישא: מפורשים.**
ג] שפירש
אלו דמים
לחטאת
ואלו לעולה
ואלו לשלמים:
**דמי חטאת
יצבו לים
המלח.**
כיון דלעיל
היתה צהמה
הוא אולה
דמינא לא
ה"ה וכו'
ה"ה דלעיל
גבי שלמים
ונאכלין
ליום אחד ואין
טעונין
להם כדפרישית:
גמי' **מאן
תנא דלא משתעבד
לה.** ולכך יש
סברה לחלק
בין צהמה
דידיה דמי
תנא ותרעה
צעדר ואם
[שלה] חטאת
תמות דלי
משעבד לה
לא היה סברה
לחלק בין
צהמתו לצהמתה:
**אמר רב
חסדא רבנן
היא.** וכדמפרש
ואילו ומ"מ
אם לא הפך
לה היתה
מקריבתה
לחופזה
ד] כיון
דלקני לה
וכדמפרש
צמקון) כי
מקני לה
מיירי
דלריכא
לה צמדי
דלא זריכא
לה כגון
דהיפך
לה לא
אקני לה:
**דאי' ס"ד
רבי יהודה
היא אמאי
תנא ותרעה
צעדר ואם
אומר מביא
אדם קרבן
עשיר על
אשתו.** פי'
אם עשיר
הוא ח]
והיא חייבת
קרבן עולה
ויורד, רריך
להציא
קרבן עשיר
עליה ולא
יוכל לומר
דהלא
אין לה כלום
ותציא
קרבן עני
וכן כל
קרבנותיה
שהיא חייבת
להציא⁶
קרבן צעצורה
דווקא חופות
משנשאת
ואילך ולא
שנתחייבה
קודם שנשאת:
**הבי' גרים
רש"י שבך
בותבת [א"יה]**
**כל אחירות
דאית' אי ע"ך
מקדמת דנא
והכי אימא**
**[צמורת
כהנים פרשת
מצורע] ופירוש
דאשה שגרשה
צעלה לאחר
ששילם לה
צעלה כמותה
כותבת לו
שוכר התקבלתי
כמותי וכל
אחריות דלית
לי על"ך מן
קדמת דנא
הכל מחלתי
אלמנא [דמשוס]
דמשעבד לה
זריכה לפוטרו
צעתה גירושין:
**אפי' תימא
ר' יהודה כי
משעבד לה
במילתא
דצריכא [לה
צריכא].** כגון
דהפך לה לא
משעבד לה
כלל ואע"ג
דמשעבד
לה בתנאי
דמי וכו'
משעבד לה
בתנאי
בתובה
במילתא
דצריכא
לה כו'. דלי
לרצנן לא
משעבד
בתנאי
כתובה
והיכי דמי
שמשעבד
לה שכיולה
להקריב
מזהמותיו
אם לא הפך
לה כגון
דלקני לה
שנתן לה
צמתנה
מזהמותיו
ו] וכיון
דלקני לה
הויא לה
דנפשה
והוה לן
למימר
דחטאת
תמות כמו
[צעלה] כי
אקני לה
צמילתא
דלריכא
לה כגון
אם לא
הפך לה
צמילתא**

זרוע כצנאות
שיטעון צתופסה
אכל מ"מ הזרוע
מיתסר כחומר
שלמי מיר ועוד
אומר ר"ת דאין
להם זרוע היינו
דאין להם דין זרוע
צשיה ציתצבל
עם האיל
אלא לצדו
אסרייה: **ה"ג
ואינם טעונין
להם.** כשאר'
דכתיב על כפי
הנוזר ואין
כאן כפי
הנוזר דהפך
לה ואם
הקדישו
כבר טעון
פדייה ואפילו
אי מיעקר
עקר גזירה
שמא יאמרו
הקדש יזלא
צכל פדייה
ואי מינא
גיין נמי
מלי לפדות
דאין לו
קדושת
הגוף עד
שישחט
עליו הקרבן:
ה"ג
**היו לה מעות
סתומים יפלו
לנדבה ב]
לחולין ולמזבח**
**דהיינו עולת
נדבה ונספיה
באין משל
ציבור וכן פי'**
**צכל דוכמי
דמינא יפלו לנדבה
ולא חש
למיתני
הכא אם
שלו הן
חולין
כדמיני
צרישא: מפורשים.**
ג] שפירש
אלו דמים
לחטאת
ואלו לעולה
ואלו לשלמים:
**דמי חטאת
יצבו לים
המלח.**
כיון דלעיל
היתה צהמה
הוא אולה
דמינא לא
ה"ה וכו'
ה"ה דלעיל
גבי שלמים
ונאכלין
ליום אחד ואין
טעונין
להם כדפרישית:
גמי' **מאן
תנא דלא משתעבד
לה.** ולכך יש
סברה לחלק
בין צהמה
דידיה דמי
תנא ותרעה
צעדר ואם
[שלה] חטאת
תמות דלי
משעבד לה
לא היה סברה
לחלק בין
צהמתו לצהמתה:
**אמר רב
חסדא רבנן
היא.** וכדמפרש
ואילו ומ"מ
אם לא הפך
לה היתה
מקריבתה
לחופזה
ד] כיון
דלקני לה
וכדמפרש
צמקון) כי
מקני לה
מיירי
דלריכא
לה צמדי
דלא זריכא
לה כגון
דהיפך
לה לא
אקני לה:
**דאי' ס"ד
רבי יהודה
היא אמאי
תנא ותרעה
צעדר ואם
אומר מביא
אדם קרבן
עשיר על
אשתו.** פי'
אם עשיר
הוא ח]
והיא חייבת
קרבן עולה
ויורד, רריך
להציא
קרבן עשיר
עליה ולא
יוכל לומר
דהלא
אין לה כלום
ותציא
קרבן עני
וכן כל
קרבנותיה
שהיא חייבת
להציא⁶
קרבן צעצורה
דווקא חופות
משנשאת
ואילך ולא
שנתחייבה
קודם שנשאת:
**הבי' גרים
רש"י שבך
בותבת [א"יה]**
**כל אחירות
דאית' אי ע"ך
מקדמת דנא
והכי אימא**
**[צמורת
כהנים פרשת
מצורע] ופירוש
דאשה שגרשה
צעלה לאחר
ששילם לה
צעלה כמותה
כותבת לו
שוכר התקבלתי
כמותי וכל
אחריות דלית
לי על"ך מן
קדמת דנא
הכל מחלתי
אלמנא [דמשוס]
דמשעבד לה
זריכה לפוטרו
צעתה גירושין:
**אפי' תימא
ר' יהודה כי
משעבד לה
במילתא
דצריכא [לה
צריכא].** כגון
דהפך לה לא
משעבד לה
כלל ואע"ג
דמשעבד
לה בתנאי
דמי וכו'
משעבד לה
בתנאי
בתובה
במילתא
דצריכא
לה כו'. דלי
לרצנן לא
משעבד
בתנאי
כתובה
והיכי דמי
שמשעבד
לה שכיולה
להקריב
מזהמותיו
אם לא הפך
לה כגון
דלקני לה
שנתן לה
צמתנה
מזהמותיו
ו] וכיון
דלקני לה
הויא לה
דנפשה
והוה לן
למימר
דחטאת
תמות כמו
[צעלה] כי
אקני לה
צמילתא
דלריכא
לה כגון
אם לא
הפך לה
צמילתא**

הוה חייב לשלם
ומזה פטרה
איתו כשגרשה.
וי"ס שכתוב
בהם שכן
חבב לה כל
אחריות
דאית לך
עלי מן קדמת
דנא. כשארם
נושא אשה
הוא כותב
זה הלשון
ומקבל
עליו כל
אחריות
שהיא חייבת.
דווקא
קרבנות
חובותיה.
אבל גרים
ונדבות אפי'
משנשאה
אינו חייב
כדפרישית
וכן אם
לוותה
ואכלה
קודם
שנשאה
אינו חייב
לשלם
כרמכות
פי' יש
נוחלין
דטבא
ליה
עבדו ליה.
ואפי' לר'
הגנאל
שפסק
שאם
לוותה
ואכלה
בעל
יורש
הוי
פורע
היינו
דוקא
מאותן
נכסים
שהכניסה
לו
ומשום
פסידא
דלוקח
אבל
מנסכי
לא
דרוקא
קרבנות
חובותיה
קבל
עליו
דלא
ניחא
ליה
לאניש
שהיה
אשה
אצלו
מחוסרת
כפרה:
אלא
היכי
דמי
דמשעבד
לה
דאקני
לה [וכיון
דאקני
לה]
הוה
לו
דנפשה
והוי
כמו
שפרשי'
משלה
ולא
מיירי
שהקנה

לי על"ך מן קדמת
דנא וכל
אחריות
שהיה
עליך
מלפני
היום
ואם.
ולשון
הספרים
איני
יודע
לפשוט
כדאי'
(ב"ם קד.).

כד.

כא א מיי פ"ט מהל'
מירות הלכה ט:
כב ב ג מיי'
שם הלכה י:
כג ד ה מיי'
שם ופ"ד
מהל' מעילה
ה"ג:
כד ו מיי'
פ"ט מהל'
מירות הלכה י:
כה ז מיי'
פ"י מהלכות
שגגות הל'
ו פמג
עשין ריו:

נוסחת הריב"ן

א] דכיון דלריכה
כפרה הויא:
ב] וחסר'
לנסי:
ג] דכל
למי ויקח
דמים
אין מועלין
בןן
וכדמפרש
כו':
ד] למירותה
הרי היא:
ה] הויא:
ו] צ"י
מכוב
כאן צוה"ל
איכא
דלמרי
מאן
תנא דלמטרי'
ליה
לממי
ואם
היתה
שלו
תנא
ותרעה
צעדר
אמר
רב
תפלה
כו':

הגהות התוספות

1. ז"ל שהיא קדשסת.
2. ז"ל כשאר שלמי מיר.
3. ז"ל אפרס.
4. ז"ל לקון
המזבח.
5. ז"ל דלריכא
לרבי נתון
אם
לא
הפך
לה,
צמדי
כו'.
6. ז"ל צריך
להציא.

פי' הרא"ש

ד' דורות לישראל
עובד ישי דוד
שלמה ואילו
צעירה עד
רחבעם
בן שלמה
ענמה
שלמה
שבא
מנעמה
העמונית:
מאן
תנא
דבעל
לא
משעבד
לה.
אמר
רב חסדא
רבנן
היא.
הלכך
כל
זמן
שלא
הפך
לה
הקנה
לה
משלו
ומביאה
כפרתה.
וכי
הפך
לה
במילתא
דלא
צריכה
לא אקני
לה
דאי
ס"ד
ר' יהודה
היא
כיון
דמשעבד
לה
כתובה
ה"ל
כאילו
הפרישה
משלה:
אדם
מביא
קרבן
עשיר
על
אשתו
אע"פ
שהיא
עניה
כיון
שהוא
משעבד
להביא
קרבנות
חובותיה
הווא
עשיר
צריך
להביא
עליה
קרבנות
עשיר
וכן כל
קרבנות
שהיא
חייבת
כגון
חטאת
ואשם
חובה
ויולדת
מצורע'
ונגרות
אבל
גרים
ונדבות
לא והכי
משמע
ברושלמי
דכתובת
פי'
גורה
דקאמר
התם
ואפי'
אכלה
חלב
או חלה
שבת.
דמשמע
דוקא קרבן
חובה.
אבל
גרים
ונדבות
אינו
חייב
שמה תקניטנו
ותודו
בכל
יום ואפי'
שיכול
דבעל
לומר
משום
דברים
שבניו
לבינה
דאיכא
הפסד
ממון
יש לחוש
שמה
תדור
ותפרע
קודם
שישמע
או
זמנין דמטרי'
ולא
מצי
מיפר
לה כדאיכא
בגדדים
פי'
גנדה.
אבל
בנוירות
ליכא
למיחש
שמה
תקניטנו
כיון
שהיא מצעבת
בכך:
שכן
כותבת
לו
כל
אחריות
דאית
לי
על"ך מן
קדמת
דנא
ה"ג
רש"י
ב"ה
מקבל
כשארם
מגרש
לאשתו
ופורע
לה
כתובה
כותבת
לו
שוכר
וכתוב
כל
בו
התקבלתי
כתובתי
וכל
אחריות
דאית
לי
על"ך מן
קדמת
דנא.
מכלל
שכל
אחריות
שהיה
עליה
הוה

^[1] עין משפט

^[2] נר מצוה